

Pigespejderne

Nr. 8.

August 1924.

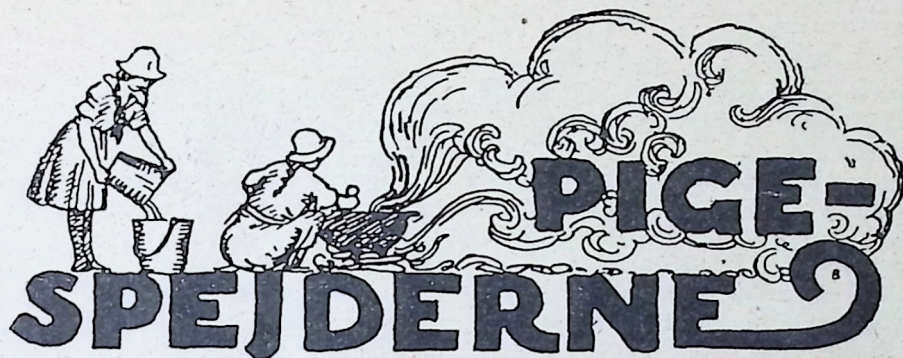
7. Aarg.

INDHOLD

Pigespejdernes Verdenslejr i England. — En rigtig
Spejdertur. — Af en Hest's Erindringer. —
Sct. Hans. — Brevkasse. — 1. sydjyske
Divisionslejr. — En Gang Spejder-
altid Spejder. — Landet over,

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

Redigeret af Fru J.-M. WILLER, Lindeallé 4, Horsens.

Nr. 8.

August 1924.

7. Aarg.

Pigespejdernes Verdenslejr i England.

Et farverigt Billede af 40 Nationers Repræsentanter.

Lyndhurst i Juli 1924.

I disse Dage, da der træffes store Forberedelser til den internationale Jamboree for Drengespejdere i Danmark, kan det maaske have sin Interesse at høre lidt fra Pigespejdernes Verdenslejr i Lyndhurst, England, som netop nu er ved at afsluttes.

40 Nationer er her repræsenteret, idet England har indbudt et Hold fra hvert Land til at deltage i denne Lejr og de dermed forbundne Konkurrencer og Førerkonferencer, og med engelsk Storslaaethed er alle Deltagerne Gæster i den Uge, Lejren varer. Fra Danmark deltager et Hold paa 10 under 2 Førere, hvoraf den ene er Spejderchefen, Frk. E. Flagstad. Holdet har i en Uge forinden ligget i en Uges Træningslejr paa Brahe-Trolleborg. Det gælder om at være konkurrencedygtig.

Allerede ved Afrejsen med Særtog fra Waterloo Station i London føler man sig grebet af Arrangementet, idet en Række engelske Førere tæller op, inddeler og fordeler, saa vi næsten føler os som en Trophejsendelse. Ved

Ankomsten til Lyndhurst modtages vi af ca. 60. Automobiler og Motorcykler, alt ført af engelske Pigespejdere. Allerede her begynder Inddelingen ved Farver at gøre sig gældende, idet alt, hvad der har med denne Transportafdeling at gøre, har Orange til Farve. Føreren har Bind om Ærmet, Automobilet har et Silkeflag af samme Farve, ja, selv i Lejren har denne Afdeling sin egen Plads med orangefarvet Banner.

Midtpunktet i Lejren er et Slot, som en Amerikanerinde har skænket de engelske Pigespejdere, og til hvis Vedligeholdelse Prinsesse Mary ved sit Bryllup gav en meget stor Sum. Uden om dette Slot grupperer sig de ca. 400 Telte, hvoraf Lejren bestaar. Alle Landes Chefer bor paa Slottet, og hele Lejren er inddelt i Distrikter, hver med sin Farve og sit Nummer. For de højere Førere er der saaledes en Afdeling, Olympus kaldet, hvis Farver er gult og blaat, og disse Farver gaar da igen overalt. Selv Poserne med Teltpløkkerne har Farverne. Tavlen i Spiserummet,

hvor vor Post bliver sat op, er sribet af med gult og blaåt og saaledes helt igennem.

Vi har her iblandt os selve Verdenschefen for alle Pigespejdere — Lady-Baden-Powell, som naturligvis kaldes Olympiens Dronning...

I Lejren er der Posthus, Pengevekslingskontor, Butik med alle Slags Uniformsgenstande, Spejderbøger, Postkort og Brevpapir, trykt med „The Girl Guides World Camp“, og endelig er der Hospital med Læge og Sygeplejersker, om Natten kendetegnet ved et stort, hvidt Lærred, hængt op i Metaltraade, og med et rødt Kors i elektriske, røde Lamper, der brænder Natten igennem. Heldigvis er Sundhedstilstanden god, idet Hospitalet kun huser 5 af de ca. 1000 Deltagere, bortset fra en Del forbrændte Fingre og Brødmaskinefingre, som forbindes i Løbet af Dagen.

Maden til alle disse Mennesker laves paa aabne Baal rundt omkring i Lejren, paa Feltkomfurer af alle Konstruktioner, og mange mærkelige, for os ukendte Retter ser Dagens Lys.

Lad os en Gang betragte de forskellige Typer, som er forsamlede her. Allerførst de elegante Englænderinder i deres smukke Uniformer, næsten alle med Drengefrisure, styrende deres gule og graa Automobiles med 80 kms Fart. — Vi ser de smaa Pariserinder i deres khakifarvede Lejruniform med Tørklæde i samme Farve bundet som Pandebaand om Pagehaaret, Ceylons Repræsentanter, helt hvidklædte med hvid Filthat, opkrattet i Siden, og hvide Kravehandsker, Amerika i Cowcoat med Hat af samme Stof — i Lejren bærer de vide Knæbenklæder, Italiens Chef i graat, stilfuldt Kostume, Finlands i stramme Khaki-Herrebeklæder og Finnernes hvide og grønne Halstørklæde, Polen i graat, — et herligt Ansigt sidder der paa Føreren, kort Dren-

gehaar, en Stemme som Musik og et Par Øjne, som lyner af Energi og Fanatisme. Paa min højre Side sidder en Japanerinde i Kimonouniform med det internationale Mærke, og paa den venstre en Fører fra Sydafrika. I Sandhed et internationalt Selskab. Dette kommer yderligere frem ved de daglige Førerkonferencer med paafølgende Diskussion paa alle mulige Sprog; alt gennem Tolk oversat til Engelsk. Iøvrigt gaar Dagene med Udflugter, Sange fra de forskellige Lande, Gymnastik o. l.

Mest Sympati møder Lande som Lithauen. Luxemborg og Czekoslovakiet. ligesom ogsaa Danmark nyder megen Agtelse og ikke mindst en enlig Repræsentant fra Island, en Tropsfører fra Reykjavik.

Hvad der har overvældet os, er den enorme Mængde Pressefotografer, der opholder sig her og standser os ved hvert andet Skridt i Byen, og som lader os tro, at dette Stævne er en Landsbegivenhed for England.

— — —
En lille Skuffelse har vi danske Pigespejdere haft her i Verdenslejren, — der er slet ingen Kunkurrencer afholdt, hvortil vi havde glædet os — og ogsaa forberedt os. Til Gengæld er her nok at se og høre og ogsaa nok at lære.

Hvad der stadig imponerer os, er den Præcision, hvormed hele Organisationsapparatet virker. Karakteristisk er den gennemførte Disciplin, som gennemtrænger alle engelske Spejdere, og som gør det let for Førerne at faa alt til at virke, som om de trak i en Snor. En af Grundene er maaske den, at det i England hører med til god Opdragelse at være Pigespejder; Frøkner og Fruer fra de højere Klasser, ofte Damer paa 40—50 Aar, virker som Tropsførere o. s. v., og fremfor alt, Skolerne arbejder ivrigt for Sagen. Der er i London nogle og fyrr Tusinde Pigespejdere.

Hver Aften har her været Lejrbaals-underholdning, enten mindre, hvor nogle Lande slog sig sammen, eller store, hvor alle de ca. 1200 Deltagere var med. Der opførtes her det ene pragtfulde Skuespil efter det andet, som først og fremmest fik sit maleriske Præg ved, at de fleste Lande havde medbragt hver deres ejendommelige Nationaldragter. Nye komponerede Sange, nye Digte, Optrin, der symboliserede vedkommende Land, vekslede med forud indstuderede Skuespil. Jeg skal nævne et Par Eksempler. — Ungarn var repræsenteret ved to Spejdere og en Fører, som med de skønneste Stemmer sang deres Lands vemodigt klingende Sange tostemmigt, hvorefter de to Spejdere dansede Nationaldanse i smukke Dragter med klirrende Metalplader paa Hælene. Lithauen stod i Tableauer — ligeledes i Nationaldragter — Slutningstableauet i 3 Etager og øverst oppe en Pigespejder i Uniform, der skuede ud i Verden. Nordmændene og Svenskerne gjorde stor Lykke med deres Folkedanse og deres fuldstændigt originale Dragter og Smykker.

Ved alle disse Lejrbaalsaftener var Lejrens Dronning, Lady Baden-Powel, altid til Stede og holdt en af sine glimrende Taler, altid enhver Situation voksen og altid i Stand til at finde de rette Ord dertil. Hun er lige saa beundret som hendes Mand, Verdensspejderchefen, der flere Gange talte til os paa den fornøjelige, vittige Maade, som han er berømt for. — Lejrbaalspaafundene kulminerede den sidste Aften. Først overrasktes der Lady Baden-Powel en hel Del Gaver, som hun modtog med sit lille, fine Smil — hvide hollandske Træsko, som hun straks tog paa, en Gyngesofa med Baldakin til Haven af Amerikanerne, ungarnsk Broderi, og fra de danske K. F. U. K.-Spejdere en stor Babydukke og mange andre Gaver.

Derefter kom Underholdningen. En skøn Italienerinde med graasprængt Haar traadte frem, indsvøbt i et kosteligt Silkesjal med alenlange Frynser, Haanden i Siden, og sang en Arie med Tenorsmæld, „lille Kina“ trippede frem i ægte Kimono og sagde med den sødeste Miniaturrøst, at hun nu først her paa Foxelase havde faaet Begreb om, hvad det vil sige at være Pige-spejder.

Sydafrika havde lavet en Sang og Dans, hvor de kopierede deres Naboer, Negrene. De havde i den Anledning smurt sig ind i Kakao, købt smaa Sivmaatter, trevlet dem op forneden og anvendt dem som Skørt, og med en veritabel Niggersang og -dans maa det siges, at de illuderede glimrende. Deres Forsanger og -danser var en Dame paa ca. 50 Aar.

Og endelig et Optrin: Historiske Kvinder fra de sidste Aarhundreder. De gennemførte Dragter hertil var kommet fra London. Jeg skal nævne et Par: Jeanne d'Arc kom sprængende til Hest i den historisk kendte Dragt og med Skaberak paa Hesten. Den svenske Spejderchef som en skøn Christina af Sverrig. Polens Chef med det interessante drengeklippede Hoved var Dronning Helvig af Polen, der var en udmærket Florence Nightingale, Verdens første Sygeplejerske o. fl. a.

Paa den sidste Dag i Lejren var der arrangeret en Parade, hvorved der gaves et udmærket Overblik over de forskellige Landes Typer, Uniformer, Flag o. s. v.

Paa en stor, højrygget Tronstol, som de engelske Pigespejdere havde lavet af Grene og smykket med Blomster, sad Lady Baden-Powell med sit lille generte Smil, som om hun slet ikke kunde forstaa, hvorfor det var hende, der var Midtpunktet i dette.

Hvert Land gik da frem med Fanen

foran og derefter Landets Navn paa et Stykke Papir, baaret af to Pigespejdere — for Danmarks Vedkommende en blaa og en grøn Pigespejder, og bag dem to Piger i danske Nationaldragter.

For os alle staar Mindet om denne Lejr som en Række brogede, farverige Billeder om et interessant Samvær med Søstre og Kammerater fra Jordens mærkeligste Egne og endelig om Englændernes storslaaede Gæstfrihed, som faar os undrende Danske til at tro, at Penge ingen større Rolle spiller i denne Sag, — denne Gæstfrihed, som endvidere har givet sig Udslag i, at vi nu alle er indbudt til at bo 8 Dage i private Hjem i London

London.

De fremmede Pigespejdere blev modtaget officielt i London — i Mansion house — af Lord Mayor, eller i hans Forfald af Lord Marschall, der var Londons Lord Mayor i 1919. Lord Marschall modtog os i den store Modtagelsessal, iført rød Fløjskaabe med brun Skindkant, og Guld-Ordenskæde om Halsen. Der var ved denne Lejlighed Deltagere fra de tre nordiske Lande, Island, Finland Tjekkoslovakiet, Svejts, Canada, Sydafrika og Chile til Stede. Vi defilerede langsomt forbi, fik hver et Haandtryk, Island et Ekstrasmil. Lord Marschall bød os derefter i en smuk Tale Velkommen til London, undskyldte, at Lord Mayor var optaget, hvorfor han skulde have Fornøjelsen o. s. v., hvorefter vi blev ført ind i en anden Sal, hvor der serveredes os The. Bordet var smykket med prægtige Guldopsatse, der i Dagens Anledning var hentet op fra Boxene i Kælderen, og foran Lord Marschall selv, der sad i en forgyldt Armstol, stod den største, ca. 1 Meter høj. Efter Theen blev vi vist rundt i Mansion house, var ogsaa nede i Kælderen, hvor der i de ildfaste Boxe op-

bevaredes endnu flere Guld- og Sølvfæde, Opsatse o. s. v., — og endelig et Sværd, tæt besat med skønne Perler, som hører med til Lord Mayors Værdighed.

Vi var alle indkvarterede hos fremragende Pigespejderførere eller andre Spejderinteresserede i London under vort 8 Dages Ophold der, og alt var ligesom ved Lejren i Lyndhurst lagt imponerende godt til Rette for os. Inde i Byen var i et Missionshjem indrettet et Bureau, hvor vi hver Dag kunde hente Billetter til, hvad vi ønskede. Wembley-Udstillingen, flere Teatre o. a. havde stillet Billetter til Raadighed, vi kunde hente Billetter til Lunch og Middag, og vi kunde uden videre benytte de store, underjordiske Jernbaner, hvilket var i høj Grad nødvendigt, naar man erindrer, at man, paa Grund af Londons umaadelige Størrelse, kan køre timevis med Jernbanen eller Bil over eller under Jorden, for at komme fra et Sted til et andet. Foruden disse Arrangementer blev der fra forskellig privat Side vist os megen Gæstfrihed. Den amerikanske Dameklub havde inviteret de forskellige Landes Forere til Frokost en Dag, ved hver Kuvært laa en Buket Blomster med et lille amerikansk Silkeflag ved; en anden Dag var enkelte af os, deriblandt Undertegnede, til The hos Enken efter en berømt General, der døde af Feber i Krigen i Mesopotamien. Hun boede et Stykke udenfor London, i et gammelt Slot, Hampton Court, hvis ene Fløj bebos af Enker efter berømte Mænd, der har indskrevet deres Navne i Englands Historie. Det var et meget fint gammelt Hjem, fuldt af Antikviteter. Vi var indbudt til Lunch hos General Neville Lyttleton, Guvernør for the Chalsea Hospital; et Hjem for 500 gamle Soldater, hvor blandt andre Wellington laa paa lit de parade. Generalen var en interessant Personlighed, der ligeledes

havde et af disse gamle, antike Hjem, der kun sjældent aabner sig for fremmede.

Ind imellem disse interessante Indbydelser benyttede vi naturligvis Lejligheden til at se os om i London. Vi saa i Tower de mægtige Kronjuveler, Brillanter, Diamanter, Perler og andre Ædelstene, af en Størrelse og Skønhed, man slet ikke kan forestille sig. Vi gik over Londons Fisketorv og raabte Hurra for nogle Fiskekasser fra Esbjerg og Kolding, og hvor smaa, fattige Børn samlede snavsede Fiskestumper op. Vi besøgte naturligvis et Par Gange den store Wembley-Udstilling, men heri skal jeg ikke fordybe mig, da det vilde være uoverkommeligt. Jeg kan dog ikke lade være som Kuriosum at nævne en lille privat Hændelse: Jeg traf en mandlig Spejder fra Ny Guinea (Avstralien), som kendte een dansk Spejder, som tilfældigvis viste sig at være — min Broder. Verden er dog lille.

Og saa maatte vi naturligvis beundre den londonske Politibetjent, som med imponerende Ro dirigerer den vældige Færdsel, som om den ikke var større end i Sønderborg. Man skal se ham i Virksomhed. Alt mens han dirigerer Færdslen, faar han Tid til at besvare

Spørgsmaal, han véd nemlig alt, følge gamle Damer over Gaden, ja, vi saa engang en af disse garderhøje Mænd standse hele Trafiken for at følge en lille Pige, der ganske rolig trillede sin Dukkevogn, over Gaden. En særlig Type er ogsaa den kvindelige Politibetjent i sin sorte Uniform og Hjælm paa Hovedet.

Maa jeg til Slut nævne et lille Eksempel paa den Disciplin, Velopdragenhed og ikke mindst Hjælpsomhed, som besjæler de engelske Pigespejdere. Jeg havde i 8 Dage i Lejren en lille Oppasser, der om Morgenens bragte mig varmt Vand i Teltet, børstede Fodtøjet, redte Feltsengen, serverede Maden i Spiseteltet o. s. v., altid med det sødeste Smil og Spørgsmaalet, om der var mere, hun kunde gøre. Og med dette skal man erindre, at hun meget ofte kommer fra Hjem, hvor hun selv er vant til at blive opvartet. Jeg vaagnede en Nat ved 2—3-Tiden under et hæftigt Regnskyl, og hørte det pusle udenfor Teltet. — Det var min lille Pige, der var ved at slække Teltbardunerne, og næste Morgen tidlig var hun ved at grave Diamantgrav omkring Teltet for at lede Vandet bort.

Fromse.

EN RIGTIG SPEJDERTUR

Lørdag den 19. Juli drog 13 Pigespejdere af 1. Silkeborg med Rygsæk og Cykel af Sted til England. Det meste af Eftermiddagen kiggede vi efter Vejret, det stormede og regnede; det lovede ikke godt, men Kl. 5¹⁵ gik Baaden, og med skulde vi. Trods Storm og Regn og Kaptajnens ikke helt gunstige Udtalelser om Overfarten, var Humøret højt, da Skibet gled ud af Havnen, saa Sang og Hurraraab lød til den elskværdige Karantænelæge Dr. Nielsen og Frue,

der smertefrit havde hjulpet os gennem Told m. m. Vi havde kun sejlet et Par Timer, da den første maatte give efter, og det varede kun ganske kort Tid, saa maatte Resten gaa til Køjs, knapt saa veltalende og syngende, som da vi forlod Danmark.

Søndagen viste sig venligere, Solen skinnede, men vort velkendte Humør var lidt mat, trods alt dansede vi Folkedanse i Nationaldragter om Eftermiddagen. Med to Timers Forsinkelse naaede

vi Parkstone, hvorfra vi straks tog med Toget til London. Paa Liverpool St. mødte Miss West os, den unge Spejderfører, der havde hjulpet os med Tilrettelæggelsen af Turen, og som nu vilde tage med os omkring til de Steder, vi skulde besøge. Med den underjordiske gik det i susende Fart en halv Time, saa op paa Londons Gader, paa Cyklen et Par Timer og endelig naaede vi „Children Hotel“, hvor vi skulde bo. „Children Hotel“ er en gammel Ammunitionsfabrik, der nu paa Grund af Wembley Udstillingen er lavet om til en Lejr, hvor Skolebørn og Spejdere med deres Ledere kan bo og spise for 5 sh. pr. Døgn. Børnene laa paa Baare i mægtige, store Sale, Lederne var anbragt i Senge bag Fortræksgardiner (Førerne og Børnene kan i England hverken spise sammen eller sove sammen). Vi spiste i en mægtig stor Sal (Plads til 3000 Børn paa een Gang), Førerne i den ene Ende, Børnene i den anden.

Mandag Morgen skulde vi pr. Cykle til en lille Ø i Nærheden af Portsmouth, men da Regnen styrtede ned, tog vi med Tog, men maatte først køre ca. 2½ Mil gennem London; det lyder rædsomt, men det var ikke svært at køre i London, Politibetjentene er uhyre hjælpsomme, ikke mindst overfor Spejdere, hvad vi fik at mærke den ene Gang efter den anden; det eneste vanskelige var at huske at køre i venstre Side af Gaden. Turen fra London til Havant (en lille By nord for Hayling) var fuld af Oplevelser, Folk var uhyre elskværdige og fortalte os om alt, hvad der var at se. — Cykleturen gik let, Vejene var glimrende, tjærede hele Vejen, saa det gik strygende. Paa Hayling havde Søspegjderne (Miss West leder en Trop) slaaet to store Telte op, hvor Pigebørnene skulde sove, og en grøn Zigeuner-vogn, hvor Tropsføreren skulde sove.

Den lille Trop Søspegjdere er dannet

af de unge Sygeplejersker paa St. Andrews Horne, et Hjem for Krøblinge, d. v. s. kun Børn. Miss West boede hos Miss Trønning, den Dame, der ejer Hjemmet. Samtidig underviser Miss West Børnene og Sygeplejerskerne i forskellige Fag. To af Søspegjderne havde Ferie og stillede sig helt til vor Disposition, saaledes at de købte ind for os og lavede vor Mad. Her førte vi et herligt Liv i fire Dage med Ture paa Cykel rundt i Omegnen og Svømmetur i „Kanalene“.

Tirsdag skulde vi køre til „Foxlease“ i Newforrest, det Sted, hvor den store internationale Pigespejderlejr afholdtes i Aar. Vi kom kun til Portsmouth, et Par Mil fra Hayling, saa proppede Miss West os i en stor Bil, en herlig, let Maade at komme de næste 7 Mil paa. I Foxlease var 43 forskellige Nationer repræsenterede, ogsaa Danmark var repræsenteret med 2 Hold, et fra K. F. U. K. og et fra vort Korps, begge paa 13 Deltagere, samme Antal som vi. Chefen for Danmark, Frk. Flagstad, var her, men kun enkelte af vor Trop fik Lejlighed til at hilse paa hende. Derimod hilste vi paa Chefen for alle Pigespejdere i hele Verden Lady Baden-Powell, som var til Stede i Lejren.

Efter at vi var ført rundt i Lejren, dels af vore egne, dels af fremmede og havde set de forskellige Smaalejre, som den hele store Lejr var delt i, samledes vi med alle de øvrige for at se Paraden for Lady Baden-Powell, eller nærmere Præsentationen af de forskellige Nationer. Hver Nation blev præsenteret ved deres Flag og en Spejder i Uniform og en i Nationaldragt; det var meget interessant, her var baade hvide og farvede, en eneste fra Japan, tre fra Kina, nogle fra Australien etc. etc. Kl. 7 maatte vi desværre hjem, saa Lejrbaalet kom vi ikke med til.

Næste Dag cyklede vi til Portsmouth hvor vi efter særlig Tilladelse fra den dan-

ske Konsul (som er Irlænder og ikke kan tale Dansk!) fik Adgang til Orlogsværftet og kom om Bord i Lord Nelsons Skib „Victory“. En Officer førte os rundt og forklarede alt, vi saa Stedet, hvor Lord Nelson blev skudt, etc. I Forstavn af Skibet stod Lord Nelson's Valgsprog: „Deuin et mon droit“. Et lille Marine-museum besøgte vi ogsaa. Torsdagen var vi Gæster paa „St. Andrews Horne“. Vi kom alle i Nationaldragter med Dannebrog i Spidsen, alle Børnene (Patienterne) med deres Sygeplejersker og en Del Spejdere fra Hayling var samlede i den store, cementerede Gaard. En Del af Børnene er ogsaa Spejdere, Miss West har dannet en Trop af disse smaa Stakler; de er henrykte, selv om de selvfølgelig ikke kan gøre saa meget „Spejderarbejde“ som raske Børn kan, saa føler de dog, at de ikke er helt sat udenfor Børnenes Verden, trods Manglen af et Ben, en Arm, eller Lamhed, meget andet. Vi dansede mange forskellige Folkedanse, vi sang for dem, og de var meget begejstrede, vi skulde blive ved; tilsidst var de selv med i nogle Rundlege.

Om Aftenen var alle Plejerskerne paa Hjemmet Gæster hos os; den stod paa dansk Chokolade ved Lejrbaalet. Det blev en munter Aften med Sang fra begge Sider. Næste Dag brød vi op, og nu begyndte vor Cykletur gennem Syd-England, hvor vi gennemsnitlig cyklede 6 danske Mil hver Dag. Turen gik snart ude ved Kysten paa de dejligste Strandveje, snart inde i Landet paa Veje med dejlige, levende Hegn paa begge Sider. Den første Nat var vi hos Mrs. Stocker, Divisionen Commis-sioner for Hampshire. Hun boede paa et dejligt Gods „Northland“ i Nærheden af den gamle By Chichester. Naturligvis maatte vi danse for dem, vi dansede paa dejlige, store Græsplæner i den store Park.

Næste Dag kørte vi gennem Bognor, Littlehampton og Worthing til Hove, lige i Nærheden af Brighton. Her boede vi hos Miss Mante paa Sct. Michael Hall, en stor Kostskole. Miss Mante er selv Leder af Pigespejderne i Hove, alle Pige-børnene er selvfølgelig Spejdere, men ganske frivilligt, selv Tjenestepigerne var Spejdere. Pigebørnene havde Ferie, saa vi boede paa deres Værelser, kom i rigtige Senge, hvad vi ikke havde været, siden vi forlod Danmark. Med Miss Mante kørte vi i Bil rundt i Hove og Brighton, vi skulde se alt. Efter varmt Bad!! og Middag ved dækket Bord klædte vi os om i Nationaldragter, og trods 8 danske Mil dansede vi med Liv og Lyst for en stor Forsamling i Haven. Derefter Lejrbaal, saa i Seng og sove. Turen gik efter bevæget Afsked gennem Landet til Eastborne. Det flade Syd-England saa vi ikke her, det var Bakke op og Bakke ned, værre blev det senere. I Eastborne blev vi modtaget i en „Girls Club“, som Spejderne har oprettet. Eftermiddagsteen skulde vi lave paa en Kostskole (Endcliff). Her kom Lady Schachel-ton (Enke efter Sydpolsopdageren) og hilste paa os; senere var vi i Lady Schacheltons Hjem.

Mandag startede vi i øsende Regn, og det blev ved de 4½ Mil, vi kørte, saa tørt Tøj havde vi ikke paa, da vi endelig naaede Battle. Paa Vejen, i Pevensey, var vi inde og se det gamle „Mint house“ fra 1342. Her var samlet en Mængde pragtfulde Møbler, Porcellæn, Krystal, Sølvøj etc. Kong Henrik VIII havde boet der en kort Tid. Efter en Kop varm Te mere svømmede end cyklede vi videre til Wellington, hvor vi skulde ligge i en Spejderlejr i to Dage. Vi nærmest hvilede i denne Lejr, men danse gjorde vi naturligvis.

Onsdag Morgen startede vi med London for Øje. Nu gik Turen gennem Landet (Fortsættes Side 93).

AF EN HEST'S ERINDRINGER

Nu er det næsten 19 Aar siden, jeg var et Føl og løb bag min Moder paa Marken. En klar Vintermorgen blev min Moder syg og døde den næste Dag til min store Sorg, for hvem skulde nu give mig Føde? Hidtil var jeg blevet passet saa omsorgsfuldt af min Moder; men nu var hun død og borte.

Paa Gaarden vidste man heldigvis et godt Raad mod min Ensomhed og min Uerfarenhed i at forsørge mig selv. Børnene fra Gaarden kom nu flere Gange om Dagen end før hen og klappe mig, og Pigen besøgte mig ofte med Mælkeflasken, for Mælk holdt jeg dengang meget af. Efterhaanden kunde jeg ikke lade Græsset staa i Fred, den friske, grønne Farve var for fristende, og en Dag smagte jeg det. En dejlig Mundfuld var det, og lidt efter lidt forstod jeg, at denne lille Plante skulde erstatte Mælken. — Større og kraftigere var jeg nu blevet, og man begyndte saa smaat at lægge Seletøj paa mig og lade mig trække Mælkevognen og den Vogn, som Børnene blev kørt i til Skole.

Denne daglige Spadseretur, syntes Gaardmanden, snart havde trænet mig saa godt, at jeg kunde gøre mere Gavn et andet Sted. Jeg var blevet stærkere og fik som Følge deraf ogsaa stærkere Seletøj paa til at trække en Plov ude paa Marken, køre med Faar og Svin, køre Høsten hjem fra Marken og til om Vinteren at blive spændt foran Slæden; det morede mig at løbe med Klokkespil paa Ryggen foran den med glade og støjende Børn fyldte Slæde.

En skønne Dag, den Gang jeg lige havde fyldt mit 4. Aar, kom Gaardmanden hen til mig sammen med 3 fremmede Herrer. „Hvad monstro de vil med mig“, var min første Tanke, da de nærmede sig mig. Kort Tid derefter hørte jeg Gaardmanden sige: „Denne Hest

er et meget tro Dyr, skyer intet Arbejde og vil forhaabentlig kunne udfylde en Plads som Militærhest tilfredsstillende. „Nu skal jeg bort fra alle mine kære Plejeforældre og Venner“, sukkede jeg halvhøjt. Men en lille Trøst havde jeg alligevel: „Maaske er jeg heldig ikke at komme i Krig, og kan derfor haabe paa at se alt det gamle igen. Efter en Maanedes Forløb blev jeg ganske rigtig transporteret til en Militærhestelejr.

Hér stod jeg blandt mine Lige og vidste hverken ud eller ind. De blanke Knapper lagde jeg først Mærke til. Fra denne Lejr blev jeg „kommanderet“ til en Bataillon i den nærliggende By. Herinde var Forholdene helt anderledes end derude paa Landet. Jeg bestilte næsten ikke andet end at køre en Vogn med Rejsegods, Bænke og Stole, hjælpe til, naar en eller anden Kommanderende skulde flytte; i Stalden blev mine Kollegaer og jeg striglet og pudset op flere Gange om Dagen. Uf, hvor jeg hader saadan en Stads! Bare mine Hove faar en Omgang hver Morgen sammen med en Gang Strigling, saa behøver man ikke mere.

Min Moder fortalte en Gang, at i hendes Ungdom forstod Børn meget bedre, hvad det vil sige at være Barn, at lege paa Marken, ved Stranden, at løbe Væddeløb. Nu om Stunder gør Børn næsten aldrig saadan noget og er næsten voksne før de kan tælle til 6.

„Kender du noget til Pigespejdere“, spurgte jeg min Sidemand. „De kom ofte paa Gaarden, kogte Mad, havde Boldspil eller Øvelser, saa det var en Fornøjelse at se paa, og de satte sig om Aftenen ved Lejrbaalet og sang deres kvikke Sange. Jeg kunde se paa dem, at de var i deres „Es“. Naar saa Egnens Befolkning satte sig ved Siden af dem, og deres dybtføjte Tak lyste

ud af Øjnene, hvis nogen glædede dem med en lille Opmærksomhed. Ja, de nyder Friluftslivet! Det glædede mig, naar Spejderne kom hen og klappede mig og talte til mig paa saadan en god og tilfreds Maade, hos dem fik jeg altid en kærlig og omsorgsfuld Behandling; derfor holder jeg meget af dem. Først nu ved jeg at paaskønne alt paa Gaarden fra min Ungdomstid“.

Saa er der noget ved Militæret, som hedder „Militærmusiken“. Den hørte jeg hver Dag spille, medens Officererne spiste. Den opmuntrede os og gjorde os gladere ved Tilværelsen.—

Imidlertid var der gaaet 7 Aar, siden jeg blev udtaget til Militæret, og jeg syntes, at jeg længtes endnu mere end før efter at komme ud paa den frie Mark igen, som i mine unge Dage. Ak, ja, den Tid gik altfor hurtigt.

Min Længsel var ikke ørkesløs, thi efter $\frac{1}{2}$ Aars Forløb fik Gaardmanden Lov til at hente mig hjem til sin Gaard igen.

Det var en Glædesdag. Sikken en Modtagelse! Alle jublede, og de andre Heste skævede efter mig, fordi jeg fik Korn og ikke andet end Korn til hvert Maaltid.

Jeg kan ikke netop sige, at jeg er ligesaa frisk nu, som da jeg drog herfra. Lidt mere stiv bliver man jo op i Aarene. Siden hin Hjemkomst har jeg udført det samme Arbejde som før jeg var 4 Aar, og det gaar nu næsten helt mekanisk, saa at Kusken aldrig behøver at tvinge eller slaa mig.

Højest sjældent kommer der Musik forbi Gaarden; hver Gang dukker saa det ene Minde efter det andet fra Soldaterlivet op i mine Tanker, særlig den muntre Militærmusik, der faar mig til at spidse Øren.

Ikke alle tænker paa at berede deres Heste en blid Alderdom, men heldigvis er mine Plejeforældre gode, betænksomme Mennesker, saa jeg haaber at kunne tage Afsked fra alle, som en af Gaardens taknemmeligste Husvenner.

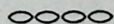
Avit.

En rigtig Spejdertur.

(Forts. fra Side 91).

nord paa, Bakke op og Bakke ned, flere Gange gik det pr. Frihjul et lille Kvarter ned, men opad mere end det. Vi naaede Tunbrigde Well ved Middagstid, første Tur ingen Punkteringer, og her tog vi Toget til London. Fra Stationen kørte vi ca. 3 Mil gennem London, og dødt-rætte naaede vi endelig „Children Hotel“, hvor vi blev overordentlig venligt modtaget. I London blev vi lige til Tirsdag den 5. August, saa sejlede vi med Fragtbaaden „Frigga“ direkte hjem, fik saaledes Sejlturen ned ad Themsen. I London turede vi rundt; var paa Wembley to Dage fra Morgen til Aften. Var med til at se Prinsen af Wales aabne Drenge-spejdernes „Jamboree“ (her var Spejdere fra alle Dele af England og Englands Ko-

lonier), saa Lord Baden-Powell, Drenge-spejdernes Chef, og Lady Baden-Powell kom hen og hilste paa os. Alt, hvad man skal se, saa vi i London, vi brugte Benene fra Morgen til Aften, ofte havde vi en Fører med fra Hovedkvarteret, men ofte var vi paa egen Haand, og det gik ud-mærket. Trods en dejlig Tur, fuld af Oplevelser, var vi alligevel glade, da vi igen havde dansk Grund under Fødderne. Torsdag den 7. August 10²⁵ var vi atter hjemme i Silkeborg.

Lejrrapporter

ventes endnu af Redaktionen fra mange Lejre. Lejrrapporter hører ikke til dem, der skal forkastes. Maa vi faa at vide, hvad I har oplevet, selv om det er indenfor Landets Grænser, saa er det vel nok værd at høre om. *Red.*

Sct. Hans.

—o—

**Tag Forældre og Søsken-
de med! Det kan gøres. Nogle
gør det allerede. Se her:**

Ved Hjortekærsøen, hvor der ellers er stille, naar Aftenen falder paa, er der Liv Sct. Hans Aften. Familier er lejret om Søen ved deres Aftensmad, og i alle Grupperne ses Spejdere. Er de paa Skovtur med Far og Mor? Nej — i Aften er det Forældre og Søsken-
de, der skal med Spejderne til Lejrbaal.

Mørket falder paa, og Spejderne kaldes til deres Troppe og fører Toget til Bakken ved Hjortekær, hvor Baalet er tændt. Ved den røde Laage fra Sletten staar Byens Folk, og en gammel Kone bliver ved med at sige: nær se dog al den Ungdom, her kommer til os i Aften. Vel Hundrede Mennesker er samlede om det store, flammende Baal, da Midsommervisen lyder og Sika byder Spejdere og Forældre Velkommen. Forfatteren Bjerregaard, V. E.s Fører, vælges til Lejrbaalsleder. Pigebørnenes Tropsraadsformand taler kønt for Danmark, hvorefter vi synger „I Danmark er jeg født, der har jeg hjemme“. Et lille Hold Piger og Drengene med Guitar, Luth og Mandoliner synger og spiller. — Hvad kommer der —? Alles Øjne vendes mod et Sled, hvor en lille barbenet Trolde, med Hale og laadne Øren, kommer springende. Det er Skærsommernattens Puk, der danser sin kaade Dans. Lille Elv med Sommerfuglevingerne kommer svævende over Græsset, standses af Puk, de taler sammen til Titania kommer svøbt i sit lange, gule Haar (ogsaa en hvid Kjole) fulgt af sin Alfeflok. Maanen er kommet frem og Maanen vifter i deres lange Slør, mens de danser deres Alfedans og hvirvler bort. Fra den anden Side Baalet høres en Drengestemme:

Mens vi sidder her om Baalet,
medens Ildens Flammer slikker
og med Straaleglans forgylder
Skovens dunkelgrønne Krone,
O, beret da om hvorledes
Spejderidealet opstod,
hvordan hele Spejderaanden
fødtes, og slog Rod i Landet.

Og mens Førerne fortæller om Livet i Naturen, om Mod, Nøjsomhed og Ridderlighed, gæstes Baalkredsen af Sct. Georg, en Indianer, en Viking og en Borger, der lover at hjælpe Spejderne i deres Stræben.

Og i Sommernatten lyder Sangen igen, indtil Opbrudets Time er inde. Først drager Aga afsted med sin Flok hjem over Sletten, der ligger fremmed og højtidelig ved Nat, efterhaanden lyser det, som Mængder af Sct. Hansorme, det er Cyklelygterne, der tændes, og snart er kun Baalvagten tilbage i Stilheden ved det hendøende Baal.

1. Øbro.

○○○○

Brevkasse.

—o—

1) Kan 40 og 60 km Vandreknapperne bruges som selvvalgte Prøver til Væbner- og Ridderspejder?

Sv.: Nej! Vandreknapper og Duelighedstegn er to forskellige Ting.

2) Skal man altid sætte Navn under Artikler?

Sv.: Redaktøren skal vide Navnet, men det er klart at det er en Æressag for Redaktøren ikke at misbruge denne sin Viden. Forresten saa synes jeg, at næsten alle Artikler burde i Bladet med Navn under. Man behøver da ikke at genere sig, fordi man gør sit Bedste til at arbejde med ved Bladet.

3) Hvem er Souschef nu?

Sv.: Saa vidt Redaktøren ved nu i Sommerferien, er ingen udvænt endnu.

4) Hvori bestaar den store og lille
(Forts. bag i Bladet).

1. sydjyske Divisionslejr. Juli 1924.

En Moder henter sin Pigespejder fra Divisionslejren ved Toget. »Goddag, Mor!« »Goddag, Inger. Naa, hvordan har I haft det? Du ser jo meget straalende ud.« »Jo Tak, næsten alt for dejligt.« »Faa nu din Rygsæk paa og Gryderne i Haanden og fortæl mig fra Lejren, medens vi gaar hjemad; jeg er meget spændt.«

»Jeg synes, jeg næsten har været et helt Aar borte. Den 4. Juli ankom Kolding og Sønderborg Spejdere til Lauridsminde, to en halv Mil fra Kolding, lige ved Skov og Vand. Fredericia kom først den 7. Juli. De fleste af os havde aldrig været i en rigtig Lejr, saa vi vidste ikke, at en Lejr er bedst, naar man bestiller noget. Søm til Tøj og Rygsæk blev slaet i, nedenunder arrangeret med Hylde til Fodtøj, og paa den anden Side af Gangen var Vaskeborde o. s. v., alt i mønsterværdig Orden.«

»Kunde du nok lide Maden?«

»Du kan tro, den smagte os.« »Fromse«, vor Divisionschef, var ogsaa Køkkenchef. Vi levede næsten for fint, spejdermæssigt set. I Vandet maatte vi daglig. Om Formiddagen hentede vi Brænde og arbejdede patruljevise videre med Prøverne. Efter Hvielen holdt »store Ruth« fra Kolding og »Køkken« fra Sønderborg Øvelse med os i Skoven. Ved 5—6 Tiden legede vi Boldspil.— Det allerbedste ved det Hele var, er og bliver: Lejrbaalet. Mor, bare du havde set os om de røde Luer. Den ene Aften sagde Hr. Bramsen, Ejeren af Lauridsminde, et Par Ord til os om Ungdom og Dyd, som slog Rod i vore Hjerter, forsikrer jeg.«

»Havde I ingen Udflugt fra Lejren?«

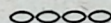
»Jo, Søndag den 6. Juli deltog vi i Demonstrationstoget i Fredericia i Anledning af 75 Aarsdagen for Slaget ved Fredericia. Jeg glædede mig paa mit Spejderkorps Vegne, at vi 24 hjalp Fredericia Trop med at repræsentere de blaa Spejdere. Den 8. Juli satte vi Næsen op efter Skamlingsbanken, ca. 10 km fra Lejren; det var ogsaa en uforglemmelig Dag. Paa Skamlingen sang vi flere af vore kvikke Spejdersange for en Forening, og sluttede med den stemningsfulde »Kongernes Konge«, ved selve Støtten.

Den 10. juli var en bevæget Dag. Divisionschefen skulde rejse, og foruden holdt vi en Parade. Der var udsat 2 Præmier til de Troppe med mest spejdermæssig Optræden, bedste Orden og mest Spejderaand. Sønderborg blev Nr. 1 (til stor Sorg for Fromse), Kolding Nr. 2. Hvis Fredericia havde været hele Lejren over, var der ingen Tvivl om, hvem der havde faaet anden Præmie. Den sidste Aften, 11. Juli, gjorde

hver Trop sit Bedste for at Lejrbaalet blev saa festligt, som det blev. Og lige før vi gik i Seng samlede Fru Bramsen os i deres Have til Aftenandagt, og dermed var Lejren forbi — desværre. Næste Morgen pakkede vi sammen og ryddede op; men dog blev Flaget hejst for sidste Gang i denne Lejr. Der var Forslag om at hejse det paa halv Stang, fordi vi skulde skilles.

Ved 12 Tiden ventede Toget paa os og hver drog hjem til sit Arbejde igen, med en god Spejderoplevelse rigere. Jeg tror, at Førerne ikke havde ventet et saa godt Resultat med næsten en »Børnehave«. Saadan en Divisionslejr maa vi have igen, med det udmærkede Kammeratskab og helst med hele Divisionens Styrke.

AVIT.

En Gang Spejder — altid Spejder.

En af de bedste af alle de dejlige Oplevelser, vi i Aar har haft paa Spejderskolen, er, at Æreschefen for de blaa norske Pigespejdere besøgte os forleden Dag. Faa har jeg hørt, der kunde tale saa dejligt til Spejderne, og følgende er — maaske lidt frit — noget af det, Chefen sagde til os, lige før hun rejste.

I Spejdere i Danmark bærer Aarsstjerner — en lille Stjerne faar I Lov til at bære paa jeres Bluse for hvert Aar, I har været Spejdere, og det har glædet mig meget at se, at flere af jer bærer mange Stjerner; og ved at se paa alle disse Stjerner, som sidder der og lyser paa de blaa Bluser, kommer jeg til at tænke paa en lille Pige, jeg kender. — Den lille Pige sad en Aften og saa paa alle Himlens Stjerner, saa paa, hvorledes de tindrede og funkled deroppe, og grundede — flere Dage efter — over, hvad det dog kunde være, der kunde lyse saadan deroppe paa Himlen. Naar noget lyse saa vidunderligt og med en saadan ren og klar Glans, kunde det jo aldrig være andet end Lyset fra det dejlige Paradis og fra den gode Gud selv, men hvorledes kunde det dog gaa til, at hun kunde sidde hængende paa Jorden og se lige op til Paradis? — Det spekulerede den lille Pige længe paa og endelig fandt hun ud af, at det maatte være de Huller, det regnede gennem. Længe var hun lykkelig over denne Løsning paa Problemet — men var den nu bare rigtig? Hun vilde fortælle Mor det og spørge hende, hvad hun troede om Stjerneerne.

Og Mor fortalte saa om dem:

Hver Gang et Menneske gør en rigtig god og uegennyttig Gerning — stor eller lille — kommer der en ny Stjerne paa Himlen (Fortsættes bag i Bladet).

LANDET OVER

Sjællands Division.

Vordingborg Trop.

Intet Arbejde i Juni paa Grund af Eksamen.

2/7 Sommerlejr. 11 Spejdere deltog i Brockdorff-Lejren og var alle begejstrede. Det var i alle Henseender en vellykket Lejr, selv om Solen ikke altid var lige villig til at skinne, kom vi hjem mere eller mindre indianerbrune, og en Mængde dejlige Minder rigere.

* * *

Uddrag af Vordingborg Dagblad.

Spejderforedraget Torsdag Aften paa Seminariet havde samlet god Tilslutning af Pigespejdere og deres Forældre samt andre interesserede.

Formanden, Tandlæge Elmquist, bød velkommen og meddelte Mødets Program.

Chefen for de danske Pigespejdere, Frk. Flagstad, holdt derefter et baade dygtigt og interessant Foredrag om Betydningen af Pigespejderbevægelsen, der gaar ud paa at gøre Spejderne til nyttige og praktiske Mennesker og til at være hjælpssomme og gode Kammerater.

Efter Foredraget fremvist en Række gode Pigespejder-Billeder. Navnlig blev Billederne fra en Vandrelæjr paa Bornholm fulgt med stor Opmærksomhed.

Foredrag og Lysbilleder lønnes med meget Bifald.

Derefter holdtes Forældremøde med det Formaal at vælge Tropsraad.

De afgaaede Medlemmer af dette ønskede ikke Genvalg.

Efter en Del Forhandling valgtes et nyt Tropsraad, der ved den foretagne skriftlige Afstemning fik følgende Sammensætning:

Politifuldmægtig Lundstedt, Fru Jernal, Fru Helder, Lærerinde Frk. Møhler og Fru Mørkeberg og som Suppleanter Fru Leth og Fru Andersen.

Mødet sluttede med en Tak til det afgaaede Tropsraad.

* * *

Resultatet for Turneringen har været omtalt i alle Byens Blade og vakt Interesse.

Med Spejderhilsen
Loes Andersen.

Skelskør Trop.

- 12/6 Forbindinger.
- 15. og 26/6 Tropstur.
- 19/6 Signalering.
- 24/6 Samariterkursus.
- 3/7 Tur til Kobæk.
- 6/7 Tur til Stignæs.

Slagelse Trop.

Intet Arbejde i Juni paa Grund af Eksamen.

Sommerlejr paa „Brockdorff“, Hinds-
holm. 25 Slagelse Spejdere deltager. Lejren var fra den 2.—11. Juli og blev afholdt sammen med Roskilde, Vordingborg, Skelskør og Ruds-Vedby. Chefen besøgte Lejren den 8. Juli sammen med Lis Høygaard og K. M. Bentzen. Fru B. Petersen var Gæst i Lejren i 2 Dage. Alt forløb vel.

Elisabeth Flagstad

fung. Divisionschef.

Hellerup Division.

Sommerlejr.

2. Hellerup.

5.—16/7 Dels Vandrelæjr, Korinth—Hindsgavl, dels Standlejr paa Hinds-gavl. 15 Sp.

3. Hellerup.

5.—16/7 Vandrelæjr, Standlejr Hinds-gavl. 23 Sp.

2. Øbro.

2.—11/7 Lejr paa Hedvigsløst. 8 Sp.

1. Øbro.

27/7—5/8 Lejr i Følleslev Præstegaard. 22 Sp. 1 Sp. deltager i Verdensspejderlejren i England.

1. Holte.

3/7 Tropstur til Lejrpladsen ved Hvidegaard.

6/7 7 Sp. høres til II Kl.s Prøven.

Inger Engholm,
Divisionschef.

Fyns Division.

Aarup Trop.

Sommerferie.

Odense Trop.

Ingen Møder paa Grund af Ferie.
Lejrrapporten kommer i næste Maaned.

Æro Trop.

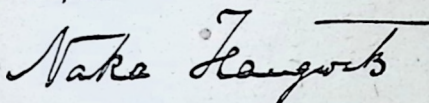
I, II, III og IV Patr. hver 3 Møder.
19/6 Tropsmøde. Et Brev fra Køge
Pigespejdere, som ønsker Lejrplads paa
Ærø, drøftes. Der bestemmes at III
Patr. skal i Lejr i Marstal med „Mafi“.

Lunde Trop.

Ferie.

Assens Trop.

Ugentlige Møder med Syning og Spej-
derarbejder.

Divisionschef.

Sydjyske Division.*Kolding Trop.*

4.—12/7 13 Sp. deltager i Div.-Lejren
paa Lauridsminde. (2. Præmie i Lejren).
21.—22/7 Besøg af 9 Christiania Psp.
Fælles Kaffebord paa „Saxildhus“. Om
Aftenen Lejrbaal sammen med de norske
Kammerater og Drengespejderne.
28/7 5 Sp. gaar 40 km paa 7³/₄ Time.

Fredericia Trop.

6/7 Deltog Troppen i 6. Juli Festen
sammen med Sønderborg og Kolding.
7.—12/7 7 Sp. er med i Div.-Lejren
paa Lauridsminde. Ugentlige Patrulje-
møder.

Bramminge Trop.

7/7 Tropsmøde, Planlægelse af Cykle-
turen til Sønderjylland.

9/7 Tropsførereren paa Besøg i Div.-
Lejren paa Lauridsminde.

12/7 Cykletur-Deltagerne instrueres.

14.—18/7 9 Sp. er paa en meget in-
teressant og vellykket Cykletur Møgel-
tønder, Grænsen, Sønderborg, Kolding
og hjem.

Sønderborg Trop.

3/7 Lejr-Deltagerne til Eftersyn.

4.—12/7 10 Sp. deltager i Div.-Lejren
ved Kolding. (1. Præmie i Lejren).

12/7 Tropsførereren og Katten afrejser
til Verdenspigespjederlejren ved London
fra d. 16.—23.

13.—20/7 10 norske Psp. fra Stabbek
gæster Sønderborg Trop.

20/7 Parade med de norske Psp.

28/7 Formiddagstur til Stenholt.

30/7 Fin Heltagstur til Skelle pr. Cykle,
Mødlavning, Kasf m. Redningsreb, Morse
m. Fløjten, gik langs med Kysten, Bad-
ning.

For Divisionschefen
Annie Kock,
Tropsassistent.

Midtjyske Division.*Silkeborg Trop.*

Andetsteds i Bladet.

1. Horsens Trop.

Lejrrapport i forrige Blad.

1. Randers Trop.

10/7 Tropsmøde.

17.—18/7 Week-end Lejr til Klausholm.

Johanne Marie Willer,
Divisionschef.

Vendelbo Division.*1. Hjørring Trop.*

Juli Maaned. 2 Sp. med i England.

Den 8. August Tur til Nr. Lyngby.
Lavede Chokolade. Gik langs Stranden
til Lønstrup. Hjem med Toget.

De andre Troppe ingen Rapport.

En Gang Spejder — altid Spejder.

(Fortsat f. S. 95).

I en. Jo bedre Mennskene derfor er, desto
flere Stjerner kommer frem og lyser for os
i de mørke Nætter. — Tænk over dette og
stræb efter, at ogsaa du bliver Skyld i, at
der kommer flere Stjerner —.

Dette maatte jeg fortælle jer, for ser I,
som Spejdere lærer I jo netop, at tænke
paa andre frem for jer selv, lærer at hjælpe
og være glade for lidt. Jo længere Tid I
er Spejdere, jo dybere tror jeg dette vil
trænge ind i jeres Bevidsthed, og jo mere
vil I handle derefter. Derfor siger jeg til
jer allesammen: bliv ved at stræbe, bliv ved
med at arbejde for de andre og arbejd paa
dig selv — bliv ved at være Spejdere, saa
de danske Pigespejderes Uniformer lyser
af Stjerner.

—n.

OOOO

Brevkasse.
Fortsat fra Side 94.

Svømmeprøve, som er omtalt i officielle Meddelelser i Juli Bladet?

Sv.: Red. lader Spørgsmaalet gaa videre til de Sagkyndige.

5) Var Juli Bladet ikke Nr. 7 i Rækken. Det havde Nr. 6 ligesom Juni Bl.

Sv.: Jo. Fejlen er beklagelig. Juli Bl. skulde have haft Nr. 7.

*

Rettelse.

Paa Juli-Bladets Omslag er indløbet en Trykfejl, idet der er kommet til at staa Nr. 6 i Stedet for Nr. 7.

Ekspeditionen.

Det danske Pigespejder
Korps.

faar deres Tryksager
leverede fra

BRDR. LARSEN, Best. H. Gornitzka,
Præstøvej 26, Faxe.

Pigespejder-Sangbogen

faas hos Redaktionen.

Prisen er nedsat til Kr. 1,50 plus Porto.

Sendes pr. Postopkrævning eller mod Indsendelse af Belobet plus Porto

Spejderkorpsets Depot,

Studiestræde 30

Téléfon 3186

Uniformer og Udrustning

betydeligt nedsatte.

Forlang Prisliste!

Redigeret af Fru J. M. Willer, Lindeallé 4, Horsens.
Tryk: Brdr. Larsens Bogtrykkeri, Best. H. Gornitzka, Faxe.